

మ ధు ర వాణి - ౩

5170
RSP

73/4-49

శ్రీ శ్రీ శ్రీ సీతారామ యతీంద్రులు

Acc No: 8698

ప్రచురణ :

శ్రీ యతీంద్ర ప్రచురణలు :

గంజాంవారిపేటి : కాకినాడ

ప్రథమ ముద్రణ :

ప్రతులు వేయి :

జనవరి ఒకటి :

1 9 7 8

మేల : ఒకరూపాయి

ప్రచురణ :

శ్రీ యతీంద్ర ప్రచురణలు :

గంజాంవారిపేథి : కాకినాడ

ముద్రణ

“మమజ్ఞప్త”

ఫలార్థం,

సంపాదకీయం

ప్రేమావతారులు, నామావతారులు శ్రీ శ్రీ శ్రీ
 సీతారామ యతీంద్ర ప్రభువులు అనుగ్రహించిన
 అనేకానేక గ్రంథాలలో మధురవాణి ఒకటి.
 ఇది పది శతకాలుగా ఉన్న వేయి పద్యాల
 గ్రంథం. ప్రథమ శతకమూ, ద్వితీయ శతకమూ
 వేరువేరుగా ప్రచురింప బడటమూ, భక్తకోటి
 ఆదరాన్ని అపారంగా చూరగొనటమూ తాము
 ఎరిగిందే. 'మధురవాణి - ౧' - ఆరు
 ముద్రణలు పొంది, ఆరవ ముద్రణ ప్రతులు కూడా
 చెల్లిపోయి, ఏడవ ముద్రణకు సిద్ధంగా ఉంది.
 'మధురవాణి - ౨' కూడా ప్రతులు చెల్లిపోయి
 మరొక ముద్రణను కోరుతున్నది.

ప్రస్తుతం ఈ మూడవశతకం - మధురవాణి - 3 -
తమ కరకమల్లాల్లో సమర్పిస్తూ, తక్కిన శతకాలు
కూడా అనతికాలంలోనే తమ కందించే అదృష్టం
కలిగించ వలసిందిగా శ్రీ శ్రీ శ్రీ య తీంద్ర
గురు దేవుల్ని అర్థిస్తూ శ్రీవారి చరణకమలాల
మోల శిరసా నమస్కరిస్తున్నాం.

శ్రీ యతీంద్ర భూధరంనుండి జాలువారి, వెల్లువ
తాతున్న ఈ మధురభక్తితత్వసుధలు సర్వ
సాధకకోటి కుత్తుకబంటిగా గ్రోలాలనీ, ఈ
రసధునిలో తనివితీరా తానాలాడాలనీ ఆశిస్తూ,
ప్రచురణల విషయంలో తమనుండి ఇతోధిక
సహకారాన్ని అర్థిస్తూ సెలవు తీసుకుంటున్నాం.

పింగళ - వైకుంఠకాదశి కుమారి ముత్తీవి మంగతాయారు

21-12-77 ముత్తీవి సీతాదాం.

ప్రథమ దశకము

అ వ తా రి క :

...శ్రీనివాసుని ఎడబాటుతో
చలిమికత్తెల వదరుబాటుతో
కలగి నలిగిన నాయికపలుకులు...

వి ర హ వే ద న - ౧

వేంకటేశుని శ్రీపాద పంకజములు
దూరమై ఘోరమౌ దుఃఖ నీరధి బడి
కొట్టుకొనుచు అతిమటించునట్టి మేము
అందరికి వైరులైతిమే సుందరాంగి !

అప్రతిష్ఠించు ఎవ్వరో అనిన మాత్ర
ఇంత వేధించ బాధించ నేమి తగవు ?
భామలార ! ఏమైన శ్రీనామములను
పాడకుండ గడుపుచెట్లు ? బ్రతుకు చెట్లు ?

ఎవ్వ రెంతగానైన నిందించనిమ్ము !
ఏది ఏమైన కాని మ్మికెందు కింత
ప్రియుని వేంకటేశుని ఎట్లు విడువగలనె !
వడతి తలచినంతనె గుండె బద్దలగునె !

వెలది ! నిందించుటే వారి వృత్తియౌనె-
కాన నిందించ కెట్లుండ గలరె చెలియ !
శౌరికై పరితపియిండు వార మగుట
వారి నింద లేమిటి చేయజాలు మనల !

ఏమి సేయుదునే : వేంకటేశు డేమి
తలచెనో గద నను గూర్చి- తెలియకుండె !
ఇంక సహియింపలేనె చెలి విరహము
వేగుచున్నాను వేదన పెచ్చు పెరిగి :

ఇట్లు లెన్నాళ్ళు బ్రతుకుట ఇంక మేము ?
ఎన్నటికి నీ కరుణ వచ్చు ? ఎప్పుడు మమ్ము
చేర్చుకొందువు లోకేశ శ్రీనివాస ?
నిలువలేముర ఇక నిన్ను కలియకుండ !

వెలది ! బ్రహ్మాదిపర్యముల్ వేయునేల-
వృషగిరీకుని పట్టణ వీధి నూడ్చు
భాగ్య మబ్బిన ! - నావంటి భాగ్యహీన
కది లభించునె ఎన్నిజన్మలకైన !

వేంకటేశుని పట్టణ వీధు లూడ్చు
భాగ్యమును పెట్టి పుట్టిన భాగవతుల
చరణ కంజ పరాగంబు శిరమునందు
దాల్చు భాగ్యంబు కలుగునే తలిరుబోడి !

వెలది ! నా స్వామి కే నన్న ప్రేమయున్న
ఎవ్వ రేమనుకొన్న నాకేమిచెప్పు!
కాని - నా స్వామికే ప్రేమ లేవినాడు -
ఎన్ని బ్రహ్మాధిపత్యమ్ము లెందుకె చెలి !

ఏడుకొండల వా డెంతొ కృపగలాడు
ఆశ్రితుల విడనాడడటంచు విన్న
వార్త నిజమైన - మన నిట్లు వదలగలడె
వేంకటేశుడు చెప్పవే వెలదిమిన్న !

ద్వితీయ దశకము

అవతారిక :

...విభువి గూర్చిన విరహంబో

ఉద్దీపన విభానాలతో

ఉక్కిరిబిక్కిరి అవుతున్న

నాయిక పలుకులు...

వి ర హ వే ద న - ౨

ఎందుకే పాడుకోయిలా ! ఇంత గొంతు
చించుకొని పనిలేక కూసెదవు ? చాలు;
మాధవునిజాసి కుమిలెడు మాకు నీదు
కూత హృదయంబునకు రంపకోతనుమ్ము

మావిచివుకుజతిని క్రొవ్వి మావిభుండు
రామి విరహాగ్ని కుమిలెడి రామ నన్ను
ఇంకను మరింత వేధించనేల ? పాడు
కోయిలా ! కూయక ఎత్తైనపోయి బ్రతుకు

ఏమె చిలుకమ్మ ! నిన్నెంతో ప్రేమతోడ
పెంచితినిగద ! నీవైన వేగ ధవుని
తోడితేవమ్మ ! నిన్ బలిమాలికొందు
మస్తకమువంచి నీకు నమస్కరింతు

చూడు : “నీకోసమై తిండికూడ లేక
చిక్కి శల్యమైపోయె నీ వొక్కసారి
చూచిపొమ్ము కృష్ణ” యటంచు చొరవజేసి
పిలుచుకొనిరావె వేగమే చిలుక నీవు

చిలుక ఎందుచేతనొగాని పకలుకుండె-
పావురమ ! చూడు దయముంచి నీవు పోయి
“ఇంక బ్రతుకదునుమ్ము నీవిపుడు రాక
పోయినను కృష్ణ” యనిచెప్పు పుణ్యముండు

మలయమారుతమా ! నీవు మరియు రెచ్చి
పోవుచున్నావు నీ కింత కావరంబె !
మాప్రియుడు శేషశాయిసుమా ! మనంగ
దలచితే నింక ఇటనుండి తొలగు తొలగు

వద్దవద్దన్నకొలది యీ పలువనెమలి
మీదకునువచ్చి పురివిచ్చి మేరమీరి
ఎట్లు వేధించుచున్నదో ! ఇంటినుండి
తరిమి వేయుడు చెలులార ! నిలువలేను

చంద్రుడా ! ఏమి ? నీ వింత చలముబట్టి
విరహశిఖి మాడు మ మ్మింక వేచుట్టిట్లు
చేటు; తోబుట్టులము నీకు నీరినిబట్టి
తొలగు లేకున్న నిన్ కట్టికుడుపు సుమ్ము

విరహజలధి తరింపగా వెరవులేక,
హృదయబాధ భరించగా నిమ్ముగనక,
దఃఖదావాగ్ని తపియించు తొయ్యలులను
కలతబెట్టెదే చంద్ర ! నిన్ గ్రహముబట్ట !

మారుటమ్మలముగద ! యీ మారునకును
అయిన బుద్ధియేలేదేమి ? అమ్మచెల్ల !
హరికి తెలిసిన నింక ప్రాణాంతముగద !
పాప మెటొపోయి బ్రతికిన భద్రమగును

తృతీయ దశకము

అ వ తా రి క :

...భగవదనుగ్రహం పొంది, అనుభవంతో
పరవశిస్తూ కూడా, ఎడబాటు కలుగుతుం
దేమో అన్న శంకతో ఏవేవో ఊహించు
కుని పరితపిస్తున్న గోపిక పరి దేవ నం...

విషాద హేల

ఎందులకు సామి ! పిరిచిన ఈదినాన
పలుకకున్నావు ? చిరునవ్వు లోలుకు మొగము
చూప కటువైపు తిరిగెదు ? చూడవు నను :
బ్రతుక నిట్టైన కన్నయ్య ! బ్రతుకలేను !

వదల వెప్పుడు కూడ నన్ పవలు రాత్రి-
అయిన నొకమారు- నగవునకైనగాని,
మొగము నటు త్రిప్పుకొంటివో మోహనాంగ :
బ్రతుకలేనయ్య గుండియ బద్దలగును.

హాస్యమునకైన ఎప్పటికైన ఇట్లు
చేయకుము నీకు తెలియదు నా యవస్థ,
బ్రతుకజాల, చావ నధికారమునులేదు-
చావు బ్రతుకులు గాని విషాదహేల !

చూడు సామి ! - నాపై పట్టు చూడగానే
అమృత వర్షంబు కురిసె నాపైన ఎంతో
హాయి కలిగించె - చెప్పలేనోయి సామి !
మునిగిపోతి నానంద సముద్రమందు.

ఏమియును కోర ననుకోర కృష్ణ ! నిన్ను
నేను కోరున దొక్కటే, నిజము - నీదు
చిరునగవులొల్కు ముఖమును కరవుదీర
కనుట - సతతంబు నీదు కైంకర్య మంతే!

ఇంతకంటెను భాగ్య మింకేమి కలదు ?
వేల బ్రహ్మాధిపత్యంబు లేల సామి ?
వలదు - జన్మ జన్మాలకు వర మదొకటె -
నీ చరణసేవ లొసగి న న్నేలుకొనుము :

... ..
చెలియ ! కన్నయ్య పరిహాసమునకె యైన
ముద్దు మొగమును చూపక, సద్దులెక
యున్న నే నిల ఉండియు ఊడియేమి !
వలదె ఈ బాధ ఏ పగవారికైన !

ఏమి కోరనె నేను; శ్రీకృష్ణ దెవుడు
తనదు పేవ నంగీకరించిననె చాలు;
వెదిరో పేవ కే మంత విఘ్నమైన
బ్రతుకజాలనె ! నాగుండె పగిలిపోవు !

ఎందు కిప్పు డిట్టుల నుంటివే యటంచు
అడుగుచుండరు ప్రేమతో అతివరెల్ల-
ఏమి చెప్పుదునమ్మ నే నింతి చెప్పు !
కృష్ణ దూరకుండిననె సహించలేనె !

కృష్ణ దీటు చూచి నవ్వెనే ఇంతి అదిగా !
ఎంత ఆనందమయ్యెనే ! ఏమి చెప్ప
గలనె ! కృష్ణుని చిరునవ్వు గల మొగంబు
కనపడుచునున్న మోక్ష మే లనును మనసు !

చతుర్థ దశకము

అవతారిక :

...కృష్ణ విరహంతో వేగి వేగి, కృష్ణా
నుగ్రహానికి పాతుర్దాతై, తన
అనుభూతి విశేషాన్ని తోడిచలిమి
కత్తెతో చెవుతున్నది ఒక గోపిక...

అ వృత్తానుభూతి

గోప చెలులకు మాత్రము గోచరించి,
తోరముగ పాలెరుగు వెన్న దొంగిలించి,
వారిని అనుగ్రహించిన బాలకృష్ణు
డిదిగో - కదలకున్నాడు నా హృదయమందు-

ఎంత ధన్యనే ! గోపాలకృష్ణు డిట్లు
హంసతూలికాతల్పంబునందు వోలె
నా హృదయమందు పవళించినాడు చూడు !
వీడిపోడు నిమగ్నమైన వెలది వీడు !

అతివ ! నాదు హృత్పింహాసనంబు నందు
మురళి ఊడచు ఓయ్యారముగ ప్రియుండు
కూరుచొని సతము ముదము కూరుచుగదె !
ఎంత ధన్యనే విజముగ ఇంతి నేను !

నాకు మించిన ధన్యలు లోకమందు
కలరలే ఎవ్వరేనియు కమలనయన !
చూడు ! పరమాత్మ - జగదేక సుందరుండు -
నిలచియున్నాడు నా చిత్త నీరజమున !

గరుడ వాహన మెక్కి శ్రీధరుడు నాడు
హృదయ వీధిని వాహ్యోళి ఇంపు గులుక
తిరుగుచున్నాడు చూడవే తెరవ మిన్న !
ఏమి చెప్పుదు నా భాగ్య మింత కన్న !

పద్మ పాదపద్మములను పట్టచుండ
శేషశయనుడై ముదమున క్షీర వనది
ని వలె నాహృదయంబున పవలు రేయి
వదలి కున్నాడు శ్రీరమావల్లభుండు !

అతివ ! తల్లి యశోదమ్మ అమితప్రేమ
ఇడిన నవనీతమునకన్న నెంతో మిన్న
నా హృదయ మన్న గోపాలునకు ప్రియంబు -
ఇంత కంటె ఇంతి ! అదృష్ట మేమి వింటె !

వేగముగ నన్ను కౌగిట బిగియబట్టి
 “అతివరో! నీవు నాకు ప్రాణంబు కంటె
 ప్రీయతమ” వటంచు పల్కును కృష్ణదేవుడు !
 అమృతరస మొల్కు పల్కులు అతివ మిన్న !

నాడు ఒడిలోన తలబెట్టి నాథుడు చెలి !
 పండుకొని నా శిరమును పట్టి తనదు
 ముఖముపై వంచికొని, నాడు మోముపైన-
 చెప్పలేనమ్మ - ఎంగిలి పేయు తమిని-

స్వామి ప్రేమ ఇంతంతని పలుక వశమె !
 అతని ప్రేమామృతాబ్ధిలో అరిలలోన
 కరగిపోవుటె - ఆనంద జలధిలోన -
 ఈదులాడుటె ! - ఏమున్న దింతకన్న !

పంచమ దశకము

అ వ తా రిక :

...కృష్ణయ్య తన్ను పరిణయ మాడి
నట్టు కలగని, ఆ కల నిజమైన తీరు
వివరిస్తున్న దొక భాగ్యశాలిని...

కల్లకానికల

చెలియరో ! కృష్ణుడు శృంగార రసము
ప్రశ్యాణువున పొంగి పరవళ్ళు త్రొక్కి
దివ్యతేజంబుతో దిశలెల్ల నిండ
వర మదావళ మెక్కి వచ్చుచున్నట్లు
కలకంఠిరో నిన్న కలగంటినమ్మ !

వేదండములనెక్కి వెంటరా నభులు
'భూచక్రగొడుగులు', పొలుపొందు చామ
రంబుల బహువైభవంబుల ప్రియుడు
వెల్ల వీనుగు నెక్కి వేంచేసినట్లు
కలకంఠిరో నిన్న కలగంటినమ్మ !

అకసమంటు నుచ్చైస్వరంబునను
 వేద మంత్రంతో విప్ర ప్రవక్షులు
 నా సేమమును గోరి నాచేత గౌరి
 నర్చింప చేసినయట్లుగా నేను
 కలకకంఠిరో నిన్న కలగంటినమ్మ !

బాలకృష్ణుడు గోప బాలర గూడి
 బంధుజనమ్ములు బ్రహ్మర్షి గణము
 బలిసి కొలువ వైభవమ్మున వచ్చి
 అనుకంప నను పెండ్లియాడినయట్లు
 కలకంఠిరో నిన్న కలగంటినమ్మ !

వేదవేత్తలయిన విప్రగణంబు
 మంగళాష్టకముల మంజుల ఫణితి
 పరియించుచుండగ పౌరోహితుడు
 బెల్లంబు జీరయు పెట్టించినట్లు
 కలకంఠిరో నిన్న కలగంటినమ్మ !

ముల్లోకముల పెల్లు మోహింపజేయు
 నవనీత చోరుడు నవ మన్మథుడు
 గళమందు నాకు మంగళ సూత్రములను
 ఒకలెల్ల పులికింప ఒగి కట్టినట్లు
 కలకంఠిరో నిన్న కలగంటినమ్మ !

మంగళ వాద్యముల్ మహి దద్దరిలగ
మొరయ పళ్యాలలో మాత్యముల్ నేర్చి
తలబాలుగా ఒందొరుల శిరస్సులను
దోసిళ్ళతో వేగ పోసికొన్నట్లు
కలకంఠిరో నిన్న కలగంటినమ్మ !

మురళీవరుండు నా కరమునుబట్టి
మే మిద్దరమును ఆ హోమాగ్నిచుట్టు
వలగొనగా తూలి పడుదునన్ మిషను
గట్టిగా పొదివి నన్ పట్టివయట్లు
కలకంఠిరో నిన్న కలగంటినమ్మ !

బలిసి మదించిన గిరివంటి కరిని
 కన్నుల పండువుగా ఆలంకరణ
 మొసరించి దానిపై చనవున మేము
 ఉత్సాహ ముప్పుగ ఊరేగినట్లు
 కలకంఠిరో నిన్న కలగంటినమ్మ !

కల నిజమాయేనే కలకంఠి నేడు-
 ఏమవి చెప్పుదు నే నా అదృష్ట
 మహాహా ! ప్రియుండు న న్నత్యంత ప్రేమ
 కరగించుచున్నాడు కరగించున్నాడె !
 ఇదియంత ఒక వింత - ఇచ్చెప్పలేనె !

షష్ఠ దశకము

అవతారిక :

...ఆగంతుకగా వచ్చి, అలుక రెచ్చగొట్టి
మధుర భక్తి భావానికి పరీక్షపెట్టి రాధా
ప్రేమతత్వానికి అద్దంపడతాడు మాధవుడు...

మ ధు ర భ క్తి

ఆ గం తు క :

సుదతి ! తాదయనగ నీవెగదవె ! నిన్ను
చూడ నేడనుండియొ వచ్చుచుంటి నేడు
ఎంతకాలము నుండియో ఎంతో కోరి
అన్నమిన్న నీమీదనే కన్నపెట్టి
వేచియుంటి నీ అనుకై కాచియుంటి !

మధురభక్తితో సర్వదా మాధవునకు
సేవచేయుదువని ఎంటి చేర గంటి !
ధన్యనైతిని ! - ముక్తికై తరుణి దయను
భక్తి, భిక్షను పెట్టవే ! పదములంటి
వేడుకొందు - నన్నెన్నడు విడువబోకె !

రాధ :

అమ్మరో ! ఎవ్వతెవో నీవు !- అయినగాని
చెప్పెదను నా మనస్ఫితి చెలియ వినుము !
భక్తియన్న ఎదుగను, విముక్తియన్న
అసలు తెలియదు- వినుము ! నా అంతరంగ
మందు నిండెను కృష్ణుడే ఇంకవదని !

ఆగంతుక :

ఏమిపేమిటి ?- దేవుడు ఈతడటవె ?
ఎంత గౌరవం బీవన్న ఇంతవరకు !
ఇదియ నీదు భక్తిరహస్య మింక తెలిసె
అంబుజాక్షరి ఎల్ల మానంబు చూర
గొనడి అబ్బ ! ఆ అల్లరి కొంటివాడ ?

అనరె దూరపుకొండలు నును పటంచు !

బాల : నీవు మహాభక్తురాలి వంచు

తలచి వచ్చితి - సిగ్గయ్యే తలచుకొనిన !

అద్దువద్దులలేని ఈ ఆకతాయి

నీకు దేవుడా !- తెలిసెలే నీదు గుట్టు !

వీనిని గురించి మునుమున్న నేను వింటి-

చానరో ! నీవు కూడ ఈ జట్టురోని

దానవంచు ఎరుంగను, వాని కపట

నాటకంబునకు బలియైరావ ?- చాలు !

బుద్ధివచ్చినదే నేను పోదునింక !

రాధ :

ఎవ్వతెవు నీవు తల్లిరో ! ఇట్లు మాట
లాడనానే కృష్ణునిగూర్చి ?- అతడు నిజము
సచ్చిదానంద ఘనుడమ్మ ! సత్త్వమూర్తి
అతివ ! నర నుర ధర్మాల అతిని చూడ
తగదు- నిన్ను చూడగ జాలి పొగులుచుండె!

ఆ గంతుక :

కాదె పిచ్చిరాధా ! వాడు ఖలుడు నిజము !
వట్టి జారుడు చోరుడు పడచువారి
మాన ధనములు హరియించు- చాన ! వాడ
నీకు దైవంబు ! ఇక చెప్పబోకు- చాలు-
చి ! చి ! చి ! వాని గుణమల్ సిగ్గుచేటు !

రాధ :

ఈమె రంతులు మితిమించె- ఇంతులార !
 వినను- పోయెద- ఈ ఇంతి అనుగమింప
 కుండ కంబమ్మనకు కట్టు దుండు నిచట !-
 అనిన వ్రజభామలందరు ఆమె నంట
 గట్టి రంత త్రాకుల ఒక్క కంబమునకు !

పోవు రాధిక తేజమ్మ ముందు చూచి
 వెనుదిరిగె- యౌవత మదెల్ల వింత గొనగ
 మురళి వాయించుచును జగన్మోహనముగ
 అవట సాక్షాత్కరించె కన్నయ్య అంత
 పాదముల వ్రాలి రెల్లరు బాప్పసలిల
 పూరముల అభిషేకము పొనరుచుచును.

సప్తమ, అష్టమ, నవమ, దశమ దశకములు

అ వ తా రి క :

...కృష్ణ ద్వేషంతో బురలుకొట్టే
కోమలాంగికి గుణపాఠం చెప్పటానికి
కొంటె కోణంగి ఆడిన విచిత్రనాటకం...

పురఃపోత్తవం యోగవం

౧

క్రొత్త వనిత :

లేమరో ! మంచిదాన వీరేయి నన్ను
పండనిత్తువె నీకెంతో భద్రమగును
ప్రొద్దుపోయిన దింక ఈపూట కేను
పోవజాలను మాయూరు- పున్నెముండు

గోపిక :

ఎంత మధురమో మాటలు ! ఈమె సొగసు
చూచినకొలంది మరిమరి చూడగోరు-
రేపుకూడను పంపించలేను దీని....
పడతిరో ! రమ్మ లోనికి భయములేదు

ఈమె నేత్రాలు రాజ్యాల నేరజాలు !
 ఈమె యందమునకు పుట్టినిల్లుగదవె !
 ఏది ఏమైన నీరేయి ఈమె నీచట
 పండుకొనని త్తు నావద్ద భయముతీర

క్రొత్త వనిత :

“మానినీ ! నీ యుపకృతిని మరువలేను,
 ఎంత మంచిదానవె !” యంచు చెంతజేరి
 కౌగలించుకొని పరుండె కౌంత. ఈమె
 అవ్యయానందమును పొందె నక్కజముగ

గోపిక :

ఏమి చిత్ర మి దీయింతి ఎవ్వరొగద !
 ఈమె స్పర్శమాత్రముననె ఏమొగాని
 చెప్పలేని సుఖమదేమె చెందుచుంటి
 దేవకాంత కాదుగద ఈ తీవ్రబోడి !

మాట మధురము, రూపము మధురము, చిరు
నగవు మధురము, మరి గమనము మధురము,
చూపు మధురము, మధురము చూ సకలము.
వదలిపెట్టలేనేమో ఈ వనిత నింక :

ఏమి ! ఇది కలయ్యె నిజంబో ఎరుగలేను :-
నిదురలో మగపోడుము లదవదైతి-
అంత కనువిచ్చిచూచిన నతివయ్యుండె-
చిత్తము భ్రమించె నంచు నెంచితిని- కాని....

ఉదయము మొదలు నాచిత్త మదొకరీతి
దేనిమీదికి పోదేమో : నేను వింత
వింతగా నుంటి నెవ్వరీయింతి ? క్షణము
విడువలేను కోరు సతంజు వెంటనుండ

ప్రక్కజేరి తనదు బాహువల్లరులతో
 నలిపి నలిపివేయు నదేమొ పురుషునివలె-
 మరల జూచిన నతిసుకుమార యువతి-
 మరి ఇవెక్కడ నుండియో మగచెయిదులు !

అనుభవించుచునుంటి ప్రత్యక్షముగను
 పురుషయోగమ్ము- మరి అద్దె పరమమౌచు
 ప్రాకృతాతీతముగనుండె- భవ్యసుఖ మ
 దేమి సుఖ మవ్యయానందసీమముట్టె !

పురుషోత్తమ యోగము

౨

శ్రో త్త వ ని త :

ఇంతిరో ! నీవు చూచితే కృష్ణు నెప్పు
డైన ? వాడేమొ గొప్పవాడంట ? నేను
దాని నంగీకరించను. కాని యతడు
గొప్పవా డందువా నీవు ? చెప్పునిజము !

గో పి క :

వాని పేరెత్త పాపము వచ్చు- వినను
వానికి తగిన శాస్త్రాన్ని నేనె చేతు-
అందుకే వచ్చి తీయూరి కిందువదన !
నీవుకూడ తోడుగ నాకు నిలువవలయు !

శ్రోతృవనిత :

అబ్బ ! ఎంతైన సంతోషమయ్యె నాకు !
అందుకే వచ్చి తిక్కడ కిందువదన !
అతడు బుద్ధిగా నీతిగా బ్రతుకునట్లు
నీవె శిక్షించవలయును నీరజాక్షి !

నీకు నండగా దండగా నిలువదలచి
వచ్చి తిక్కడకు నిజంబు, పట్టుదలను
వదలబోకుమీ : నీవు ముగుదవు కాన
నేను నీకోస మేతెంచినాను గదవె !

నీపని యగువరకు పోను నీరజాక్షి !
నాకు కూడ పట్టుదలయె నిన్ను మించి-
బారి ! ఏమైన సంగతి తేలువరకు
వదలిపెట్టను నిన్ను - నా ప్రతినిధి వినుము !

గోపిక :

ఈమె కే నన్న నెంతటి ప్రేమ అహహ !
కృష్ణ దేమైన నాకేమి ?.... ఈ ముగుదల
జోలి నాకేల ?.... ఈమెయే చాలు నాకు !
ఈమె తోడిదే లోకం బికెందు కింత !....

పడతిరో ! నీకు నామీద గల కరుణకు
నేను వశమైతి ప్రియురాల నిజము నిజము !
నీవు మగవాడవేయైన నీకు సతము
దాస్యమును జేయుదాన నిత్యమ్మకూడ ! !

క్రొత్త వనిత :

అంత తొందరపాటేల యతివమిన్న ?
పరుడు నిను దాకి చావక బ్రతుకగలడె ?

గోపిక :

అది నిజమె- కాని నీపట్ల అది జరుగదు-
నీవు ప్రాకృత వ్యక్తివి కావు గనుక

క్రొత్త వనిత :

అత్తమామలు భర్తయు అడ్డుపడిన ?

గోపిక :

వినుము నీకొర కందర విడువగలను !

క్రొత్త వనిత :

నేనె కృష్ణుడ నై నచో- నీవపుడిక ?....

గోపిక :

ఏమి! నీవు కృష్ణుడవా ? ఇదేమి? అల! అల! అల!

క్రొత్త వనిత :

ఔను ! ఎందుకు కారాదు ? అతివ చూడు !

*

*

*

మురళి నూదుచు కృష్ణుండు ముందు నిలువ
చూచి పరికించి పులకించి లేచివచ్చి
తప్పు క్షమించుచుమంచు పాదాలవ్రాలె

పురఃపోతమ యోగము

౩

కృష్ణ ! బ్రహ్మాదులే నిన్ గ్రహించలేరె !
ఇంక నావంటి యధమ గ్రహించగలదె !
ఎంత తూలనాడితిను ! మరింక నాకు
పుట్టగతులున్నవా ? నా గ తెట్టులగునా !

తలచుకొనిన నాకె తలవంపుగనున్న
దకట ! సిగ్గు; కూసినవెన్ని ? ఒకటికాదు.
ఏల కరుణ ? దేవుడవౌట నేలినావు !
పతితపావనా ! లోకైకభర్త వీవు.

ఇంక పాదాలపైబడి యేడ్చి యేడ్చి
పాపముల కడిగికొనంగవలయుగాని
వేరె మార్గమేలేదు గోవింద !- కాదు.
పాపములుపోక పాదాల పడగవళమె ?

పాపములు పూర్తిగ నెప్పుడో భస్మమగుట
చేతనెగద పొందు లభియించినది నీతొ !
నీకు నామీద దయవచ్చి నీవె పాప
ములను పోగొట్టి నన్నేల దలచినావు

కరుణ గడ్డైన దివ్య విగ్రహము నీ శ
రీర మింక నీహృదయంబు చూడ నమృత
సార మింక నన్ను కరుణజూడకుంట
కృష్ణ ! నీచేత నెట్లాను ?- నీవెచెపుమ !

జన్మ జన్మాల కి పాదజలజనేవ
నేను దీనినై వేడుచున్నాను దేవ !
ఇంతకంటె బ్రహ్మపదవియేని వలదు
తట్టుకొనగలేకుంటి నీదయను కృష్ణ !

ఎంతటి యదృష్టవంతులహో యీ ముగుదలు
మొదటినుండి నీసేవకే కుదురుకొనిరి
అహహ ! వీరి పాదరజమ్మునై న తాక
నర్హతకలదె ! వారికి నంజలింతు.

అబ్బ ! వీరి సహనము నేమిగవలయు !
 వెంటబడి నిన్ను పూజించువేళలందె
 ఎన్నియో మాటలంటిని నిన్ను, వారి
 ద్వేషమే లేదు నామీద వీరికైన

నేను నిదురలేచిన వెంటనే నిజంబు
 ముందు వీరినే స్మరించుకొందు కృష్ణ !
 ఎంతటి మహాత్మురాలాడో వీ రెంచి చూడ !
 వీరి కరుణాకటాక్షము చాలు నాకు !

ఇతరుల శుభంబులను కోరుటే స్వభావ
 మైన వారాయె ! నన్నుబ్రోవంగ నిన్ను
 వేడి యుండుటచే నన్నేలినావు
 దాసపరతంత్ర ! జన్మలతాలవిత్ర !

పురుషోత్తమ యోగము

౪

ఒక గోపిక :

మొన్న మొన్నటిదాకను కన్న నెంతో
తిట్టిపోసినదిగదె యీ బొట్టెగడును !
ఎంతటి అదృష్టమో చూడు మింతలోనె !
కన్న కృపయున్న కొరతున్నె కలికిమిన్న !

ఆతని కృప కెవరు పాత్రులౌదు రనుట
నెవరు తెలియంగగలరమ్మ ! యింతి ! చెప్పు
మెన్నో జన్మల సంబంధమున్నగాని
ఇంతటి అదృష్టమది రాదె యింతి యెప్పుడు !

మరొక గోపిక :

కాదు - ఒకరహస్యమ్ముందె కాంత వినవె!
ఆమె యెట్లు బాగుపడునా యనుచు నీమె
కా విచారంబె సంతతం బంతకన్న
నామె యీ బాగునకు కత మేమిలేదు.

ఔను మనకన్న మనకన్న కామెయె ప్రియ
దీనికి కత మీమెయెసుమ్ము తీవెజోడి!
భక్తల మనోరథము దీర్చు వ్రతముగనుక
కన్న యీమెకోరిక తీర్చెనన్న నమ్ము.

ఇందుముఖి! మన వ్రజభూమియందు నెచట
క్రోధ మద మత్సరాది విరోధు లెంత
మాత్ర ముండరాదని కన్న మనకుదెలిపె
అట్టులున్నవారలె కన్న కమిత ప్రియలు.

ఇట్లు అండుటయేగాక, నిచట నెవ్వ
రైన నివి కలవా రున్న నతివలార !
వారలనుకూడ ప్రేమించువారు తనకు
నధిక ప్రియతము లౌదురటంచు పలికె.

వినుడు మనమంత యిసుమంత వినుగులేక
ప్రేమరాజ్యంబు వర్తిల్లి విచ్ఛలవిడి
చేలగ బృందావనంబును సేయవలయు -
ఇదియే బహుయిష్టమగు సేవ కృష్ణునకును.

ముగ్ధలార ! దీనికె నడుములు బిగించి
యెప్పుడు కృషిచేయుదుముగాక ! కృష్ణున కిది
యపరిమితమగు ప్రియతమంబైన సేవ
యిదియే మన మహాభాగ్య మింకేమి వలదు.

894.8131
SEE

See no. 8698

మధురవాణి-3

కన్న సంతసించుటకన్న కాంతలార !
ఇతర ఫలములేవియు మనకేల : వలదు
ప్రియుడు సంతసంపనినాడు వేయి యంబు
రుహభవాధిపత్యములైన రువ్వసమము.

కన్న సేవ లభించిన కంజజాత
భోగముల్ దృష్టికేరావు కాక, కన్న
సేవయే లభించనినాడు - చీ ! పయోజ
భవుని భోగములున్ రోత - వాంతియగునె.

